

FILE DINTR-UN JURNAL TEATRAL

Din marele regizor francez Jean Luc-Godard: „Televiziunea creează uitare, cinematograful creează **memorie**”.
Ca și teatrul, zic eu...

*

Aflu că, la festivalul Ibsen din Norvegia, s-a propus o *Hedda Gabler*... lesbiană! Știu că marele Bergman propusese o eroină... gravidă. Nu m-ar mira ca Hedda (eroina mea preferată, din Ibsen) să ajungă, în viitoare montări, alpinistă, arghirofilă, ori trăitoare-n căruciorul pentru hemiplegici.

Răceala ei poate fi motivată prin *n*-șpe diagnostice medicale; important e să *nu* ne străduim să lămurim misterul eroinei! C-așa, cu un Hamlet nebun, o Gertrude nimfomană și un Lear senil, chiar marele Will devine scriitorul azilelor de bătrâni & nevrotici!... (idee pe care a dezvoltat-o, și la noi, psihiatrul Al. Olaru).

*

Apropos de regele lui Shakespeare: la festivalul de neo-avangardă de la Iași, talentatul poet Horia Zilieru mă surprinde printr-o afirmație năucitoare: „Vreau să joc un fragment din *Regele Lear*, în regia lui Bogdan Ulmu”.

Ideea nu-i rea: merită reflectat...

*

Particip la festivalul teatrelor de păpuși și marionete de la Galați. Organizare exemplară. Montări interesante. Atmosferă plăcută...

Și totuși, manifestarea, după seara decernării premiilor, îmi lasă un gust amar: fiindcă laurii nu-i obțin, azi, păpușarii *virtuozi*, ci... efectele de scenă (laser, fum, oglinzi, stroboscop, mașină de baloane etc.). Scenografia surclasează, nu o dată, regia și textul. *Banii* obținuți de montări lămuresc și clasamentul.

Nu e foarte rău, bre, dar nici nu-i bine!...

Nu că-s cîrcotaș, dar întreb: dacă se pierde lada de recuzită și orga de lumini a unor montări, ce se mai alege de ele? Se suspendă, evident!

Mda...

*

Am vorbit, nu o dată, despre jurnalul popularului actor Dumitru Furdui, apărut la Paris, nu de mult.

Ei bine, Sebi Ștefănescu îmi spune că fiul histri-onului a interzis lansarea cărții la București, cu numai câteva minute înainte de planificatul eveniment. Motivul? „Cineva a introdus în carte pasaje care *nu pot* aparține tatălui meu!”.

Citind cu atenție cartea, și mie teamă mi-e că un terț s-a interpus între autor și editor. Dar, dovezi nu sunt...

*

Am scris, pînă acum, șapte scenarii după textele lui Ion Creangă. S-au montat toate, unele – incredibil! – de opt ori (majoritatea, în regia autorului; cîteva chiar pe scenele unor Naționale!). Voi reuși, pînă mor, să realizez o integrală Creangă pentru scenă?

Și ce duh al ironiei mă face pe mine, bucureștean get-beget, de lîngă Arcul de Triumf, să scriu *șapte* scenarii după... moldoveanul get-beget Ion Creangă?! Și să montez șase variante ale *Chiriței* lui Bazil Alecsandri?!

Nu cercetez aceste legi.

Că așa, ar mai trebui să mă-ntreb și de ce TOATE cele patru neveste ale mele au fost, precum scenariile, tot... *moldovence*!!!!

*

Pregătesc acum un curs doctoral, pentru post-studenții ieșeni: coincidență? E despre Ion Sava, *alt* moldovean de geniu... (sunt autorul premierei absolute a scenariului său *Vreau să număr stelele!*, la Iași; l-am mai montat la Timișoara și Bacău).

Culmea, nu toți știu că Ion Sava a fost și *singurul* profesor de regie al marelui Liviu Ciulei (care a asistat la numai opt lecții).